

րէնս, նոյն եւ ի մարգարէսն, նոյն եւ յաւետարանս¹⁾: Որպէս մարգարէն ասէ. Եկա՛յք որդեակք իմ, լուարո՛ւք ինձ եւ զերկիւղ Տեառն ուսուցից ձեզ: Քանզի բանակ հրեշտակաց Տեառն շուրջ են զերկիւղածովք իւրովք եւ պահէ զնոսա: Մեծամեծք աղքատացան եւ քաղցեան, բայց ոյք խնդրեն զՏէր՝ մի պակասեսցի ի նոցանէ ամենայն բարութիւն: Զի ամենայն որ կարգայ զանուն Տեառն՝ կեցցէ: Եւ այլն առաջնովք եւ վերջնովքն ծանկցիս. ողջ լի՛ր:

(Չեռ. Թիւ 1058, քղ. 91բ-92ա)

(Գաղատիոյ առաջնորդին)

Բազում են սէր ի սկզբանէ, մանաւանդ թէ եւ ի սրտէ առ սիրտ խօսեցեալն զկայէ, որոյ եռացմամբ յիշեցաւ զարձեալ յողջոյնս ընծայիւք առ երջանիկդ բնաւից, զի համբաւոյդ եռ երանութեան պարարի ոսկերքս յիրաւի, ըստ գերահրաշ Իմաստնոյն լրմամբ, որպէս ի բուրմանէ անուշից ստաշխից թալկացեալ սրտիւք: Եւ ոչ զիտեմ թէ առաքեա՞լ եմ զայս քեզ նոր իմն ընծայս որպէս բուրաստանէ յաղքատ մտացս, որպէս ծաղիկ իմն նուիրանաց. անկարօտդ ընկա՛լ ՚ւ ընդունէ՛ ի հարպատական եւ յանհուն քո սէր անսպառելի: Եւ մաղթեմ այսու նշանաւս զի ի հանդիպիլն Գրիգորիսի եղբօրորդւոյ քո՝ գոգելով ի մէջ բազմաց Սայ է անդրանիկն եղբօրորդւոյ իմոյ եւ ընտրեալ ի բիւրոց սպտալմբօն (?) եւ կարմիր այտն գեղեցկութեամբ. վասն որոյ գրել աշխարհալուր շնորհակալու-

1) յաւետեանս.